

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№6 (1355)

СУБОТА,

7 лютого 2015 року

Слава Герою!

ЗЕМЛЯКИ МОЛЯТЬСЯ ЗА ОДУЖАННЯ ЯРОСЛАВА ПАРАЩИЧА

і збирають кошти на його лікування і реабілітацію

З болем у серці та з великою турботою Турківщина сприйняла звістку про поранення в зоні АТО нашого земляка – жителя с. Шум'яч, депутата Турківської районної ради – Ярослава Паращича. Як відомо, після першої операції в Харкові, його було перевезено в клінічний госпіталь Західного оперативного командування до Львова, де 3 лютого йому зробили другу операцію.

Як повідомила нам жителька с. Шум'яч Любомира Годованець, земляки зібрали на лікування Ярослава 15295 гривень, в тому числі церква дала 2000 гривень, Марія Сіданич – 1500 гривень. За сприяння Лесі Сливар та Андріані Семець, Самбірський педагогічний коледж ім. Івана Філіппчака зібрав 1260 гривень. Настоятель храму Успення Пресвятої Богородиці м. Турка о. Андрій передав 500 гривень, вчителі і працівники школи с. Шум'яч – 1380 гривень, жителі села – 8655 гривень. А перед тим кошти на лікування збиралі працівники установ та організацій району.

Буквально вчора ми зателефонували Ярославові і поцікавилися його здоров'ям. Дякувати Богу, він уже йде на поправку, потрошки починає ходити і дуже зворушений турботою земляків про нього, багатьох з яких він навіть не знає. Бувало, в день його відвідувало 50 і більше людей, серед яких відомий артист – лідер гурту «Океан Ельзи» Святослав Вакарчук, який, залишаючи автограф, написав: «Ярославу від Святослава! Все буде добре!» (на фото), заступник Міністра охорони здоров'я, вихідці з Турківщини, що працують у госпіталі.

Ярослав ціло дякує всім не байдужим людям за турботу про нього й каже, що доброта, яку щоденно відчуває, допомагає йому заліковувати рані. Вдячний він і харків'янці Катерині Дяків, батьки якої походять з Борині, за добре слова підтримки й відвідини, ще коли перебував на лікуванні у Харкові.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Bітаємо

Дорогого, чуйного і турботливої чоловіка, батька і дідуся, жителя м. Турка – Теодора Васильовича Комарницького – з ювілейним днем народження, яке святкував 4 лютого, від щирого серця і з великою любов'ю вітають дружина Антоніна, дочки Оксана і Галина, зяті Орест і Ігор, онуки Іринка, Діанка, Олічка, Степанчик та маленька Яночка і бажають дорогому ювіляру:

Хай 65 в вишиванці

Розбудить Вас щасливо вранці

I принесе у Вашу хату

Усмішок й радості багато.

Розбудить приспані надії,

Зерном і щастям Вас засіє,

Зігріє миром і любов'ю

I подарує Вам здоров'я.

Хай Мати Пречиста Вас оберігає,

Ангел Господній на крилах тримає,

А Бог хай дарує надію й тепло

На многій літі, на щастя й добро!

Колектив працівників ПП «Тур-Авто» щиро сердечно вітає з ювілем, який дніми відсвяткував, директора ПП «Тур-Авто» – Василя Федоровича Кметика – і бажає шановному ювіляру міцного здоров'я – з роси і води, невичерпної життєвої енергії, родинного тепла, Божого благословення на многій літі.

Нехай волошками цвітуть літа прекрасні,

Нехай здійсняться тисячі бажань.

Щоб доля дарувала тільки радість,

Ні грама бід, ні крапельки страждань.

А в небеснім просторі, де світяться зорі,

Хай Матір Господня зі своїм Синочком

Приносить Вам щастя земне.

Дорогу матусю, бабусю, прарабабусю, жительку с. Закіпці – Юлію Юліанівну Дяківнич – із 90-річчям від дня народження, яке вона відзначатиме 12 лютого, щиро сердечно вітають син Михайло з дружиною Оксаною, онуки – Наталія з чоловіком Миколою, Світлана з чоловіком Романом, правнуки Назарко, Святославчик та Віталінка.

Ювілярці усі вони бажають:

Люба матусю, бабусенько мила,

Спасибі велике, що Ви нас зростили.

Що Ви нас любите, усім помагаєте,

Молитеся за нас, добра нам бажаєте.

За руки роботящи, за хліб на столі

Спасибі Вам, рідна, уклін до землі.

Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є,

Хай силу й здоров'я Господь Вам дає!

Україна – єдина країна

РЯТУЮЧИСЬ ВІД ВІЙНИ

На Львівщину й далі продовжують прибувати вимушенні переселенці, які покинули свої домівки в зоні проведення антитерористичної операції. Позамінною середи на залізничному вокзалі у Львові зустрічали ще 24 таких осіб. За даними обласного штабу, який займається долею переселенців, станом на 27 січня, на Львівщині перебувало 9842 вимушених переселенців, з них – 3091 дитина, 1733 інваліди та особи похилого віку. Усі ці люди отримали необхідну допомогу, консультацію психологів, тимчасове житло.

Управління соціального захисту населення Турківської РДА також вівдреагувало на розпорядження Кабміну «Питання соціального забезпечення громадян України, які переміщуються з тимчасово окупованої території та районів проведення антитерористичної операції», на розпорядження голови Львівської ОДА – про утворення обласного штабу з питань, пов’язаних із соціальним забезпеченням таких громадян, а також відповідного розпорядження голови Турківської райдержадміністрації. Швидко й оперативно було створено районний штаб з питань, пов’язаних із соціальним забезпеченням громадян, які переміщаються з тимчасово окупованої території та районів проведення АТО, постійно ведеться моніторинг приміщен, які можуть бути використані для цієї категорії громадян. Окрім долученням голови райдержадміністрації затверджено й склад тимчасово діючої моніторингової групи.

– Станом на 27 січня ц.р. на території району тимча-

сово проживало 89 осіб-переселенців, в т.ч. 14 – з АР Крим, з них – 8 дітей. 75 осіб з районів проведення АТО (з них – 25 дітей), – повідомляє начальник управління соцзахисту населення Турківської РДА Микола Гут. – Особи, які приїхали в район за скеруванням обласного департаменту соціального захисту населення, забезпечені житлом та Турківський районний територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг) їм надав їм перший соціальний пакет, до якого ввійшли засоби гігієни першої необхідності. 12 сімей (50 осіб), отримали постійну близню, одяг, взуття. Районним штабом організовано збір продуктів харчування, одягу, медикаментів від населення Турківщини, а РЦ СССДМ здійснюється соціальний супровід тимчасово переселених осіб, в базу даних занесено потребу та розміри одягу, взуття осіб, що їх потребують. Створена та постійно поповнюється база теплих речей та взуття. Продукти харчування (рис, гречка, макаро-

ни, консервація) видано 55 особам.

За даними того ж управління соціального захисту населення, у липні минулого року чотирьом сім'ям з АР Крим надали одноразову адресну допомогу, за рахунок коштів управління Верховного комісара ООН у справах біженців, на загальну суму 27750,00 грн., в т. ч. 3 сім'ям – по 6750,00 грн. та одній сім'ї – 7500,00 грн. Згідно розпорядження голови райдержадміністрації від 28 липня «Про використання коштів резервного фонду державного бюджету», з резервного фонду відшкодовано коштів у 2014р. за тимчасове проживання сімей, які переселилися з АР Крим, в сумі 52,2 тис. грн., в тому числі БТФ «Чертур» – 39,9 тис. грн., Боринському професійному ліцею народних промислів і ремесел – 12,3 тис. грн.

Станом на 27.01.2015р. в управління соцзахисту Турківської РДА звернулося 60 осіб, які переміщені з тимчасово окупованої території та районів проведення АТО, із заявою про взяття їх на облік. На оплату житлово-комунальних послуг, станом на 1 січня 2015р., звернулося 37 сімей, і вже 30-ом з них виплачено допомогу на суму 71, 5 тис. грн. 7 сімей перебувають на обліку в управлінні як одержувачі державної соціальної допомоги.

Підготувала
Ольга ТАРАСЕНКО.

Кримінал

У НИЖНЬОМУ ТУРОВІ ВИЛУЧИЛИ 30 КУБОМЕТРІВ ЛІСУ

У час проведення рейду працівники лісової охорони ДП «Боринське лісове господарство» отримали повідомлення, що поблизу лісопильного об’єкта в с. Нижній Турів знаходиться велика кількість лісопродукції.

Окрім працівників лісової охорони, на вказане місце вийшли представники прокуратури, громадської організації «Майдан Турківщини», Турківського районного представництва «Районний антикорупційний нагляд». Встановлено, що вся лісопродукція (23 м куб. кругляка, 7 м куб. уже розпиляного на пиломатеріали) – не клеймована й не маркована, а відтак мала всі ознаки незаконно зрубаної. Там же, на місці, було складено відповідні акти, які скеровано для подальшої перевірки у правоохоронні органи, а лісопродукцію вилучено. До речі, подібні випадки, як кажуть лісівники, трапляються сьогодні у районі не так уже й часто, як це було років десять тому. Хоча, як бачимо, спокуса є, як і є ті, що за безцінь скуповують крадений ліс.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Bілаємо

Дорогу, люблячу матусю, любому і турботливу бабусю – Наталію Антонівну. **Марич**, жительку смт. Бориня, з днем народження, який святкує сьогодні, щиро-сердечно вітають дочки Софія і Галина, син Іван, зяті Володимир і Михайло, невістка Оксана, онуки Наталя, Ігор та Сергій і бажають їй здоров’я, довгого віку. Вклоняємось низько за Вашу опіку. Хоч роки проходять, як чиста вода, для нас Ви будете завжди молода. Щоб ще довго ми приїжджаємо в рідну оселю, приносили щастя, надію й веселість.

Люба матусю, бабусенько мила,

Спасибі велике, що Ви нас зростили,

Що Ви нас любите, усім помогаєте,

Молитись за нас, добра нам бажаєте.

Спасибі Вам, мамо, за щире тепло,

За людяність Вашу, за Ваше добро.

За те, що зростили, за хліб на столі.

Спасибі Вам, мамо, уклін до землі.

Своїм теплом серця наши грієте,

Бо поки є на світі Ви – ми почуваємося дітьми.

О, Боже, Ти живеш над нами,

Тебе благаємо в цей час.

Пошли здоров’я нашій мамі

І збережи її для нас.

Благодійність

ВОЛОНТЕРСЬКА ПІДТРИМКА – ВКЛАД У СПЛЬНУ ПЕРЕМОГУ

Надзвичайно позитивно, що й на нашій Турківщині великого розмаху набув волонтерський рух з допомогою бійцям АТО. Приємно бачити, коли жителі району, особливо люди похилого віку, маючи малі доходи, готові поділитися останнім, аби бути потрібним воїнам, які мужньо, у важких умовах захищають нашу Батьківщину.

Так 20 січня волонтерську акцію провели активісти Ластівківської сільської ради. Вони зібрали 50 ящиків продуктів харчування (тушонки, паштети, сало, смалець, копченості). В цьому плані цікавим є те, що, окрім всього, вони зробили 48 відер домашніх вареників. Це такий собі різдвяний сюрприз для воїнів АТО. Всі продукти відправлено в Луганську область.

А 3 лютого Шандровецька громада зібрала і відправила понад тонну продуктів харчування в координаційний центр Львівської облас-

ної ради, а звідти допомогу скеровано воїнам АТО.

Заслуговує на увагу й вчінок жителя с. Завадівка, Миколи Кольгановича. Він придбав за тисячу доларів автомобіль Volkswagen B-3 та відправив його бійцям 24-ї бригади у Яворів.

Турківчанин Володимир Стефанський пожертвував 300 гривень для воїнів. За кошти, які офірують турківчани активісти закуповують форму, берци, іншу амуніцію для бійців.

Принагідно хочемо відзначити, що 4 лютого в районній раді відбувся черговий сем-

инар з головами та секретарями місцевих рад, з участию членів з координаційної ради, «Волонтерський рух Турківщини». В ході зустрічі обговорено питання організації подальшої допомоги українському війську. До раніше сформованої координаційної ради виявили бажання вступити члени ГО «Майдан Турківщини» Ольга Лугова та депутат Турківської районної ради, голова медичного об'єднання «Норма» Ігор Маркін.

Координаційна рада, «Волонтерський рух Турківщини», виконкоми місцевих рад дякують усім, хто не байдужий до долі України, бажають всім миру й закликають до співпраці, а воїнам – швидкого повернення до рідних домівок.

«Волонтерський рух Турківщини».

Коротко про різне

Сьогодні на Турківщині проживає 209 пенсіонерів, пенсійні виплати яких є більшими за 3654 гривні. Як відомо, такі особи будуть платити 15 відсотків прибуткового податку та 1,5 відсотка військового збору з коштів, що перевищують дану суму. В тому числі одна людина має пенсію більше 10 тисяч гривень. Й, окрім військового збору, треба буде заплатити 20 відсотків прибуткового податку.

суттєво посилити контроль на кордоні задля національної безпеки України.

* * *

Від 1 лютого в м. Турка вже немає жодного храму Московського патріархату. Останній, в Горішній Турці, як і два раніше, в середній і центральній частині міста, перейшли під юрисдикцію Київського патріархату. Так віршила місцева громада. Хоча, як нам стало відомо, вірni Московського патріархату хочуть через суд повернути собі храм.

* * *

У відділ держземагенства в Турківському районі звернулося 20 учасників АТО про виділення їм земельної ділянки. П'ять ділянок уже передано у власність заявникам, 15 – на стадії погодження. В основному це жителі м. Львів. Водночас і наші земляки, за бажанням, отримують земельні ділянки в інших районах Львівщини.

Голова Львівської ОДА Олег Синютка затвердив графік обговорення підсумків роботи районних державних адміністрацій за 2014 рік та основних напрямків роботи у 2015 році з громадсько-господарським активом району.

Відповідно до графіка, вже у вівторок, 10 лютого, о 10.00 год., керівництво нашого району буде звітувати перед громадою. Зокрема серед обов'язкових питань, що заслуховуватимуть – виконання бюджету та програми соціально-економічного і культурного розвитку району за 2014 рік, а також основні напрямки роботи на поточний рік.

Загублене посвідчення, серія ААБ № 000694, видане Управлінням праці 22.06.2009 р. на ім'я Івана Сергійовича Зацепіна, вважати недійсним.

Вітаємо

Дорогого чоловіка, турботливого батька, люблячого дідуся, свата, жителя м. Турка – Івана Олексійовича Онуфера – з 70-річчям від дня народження щиро вітають дружина Орися, сини Микола і Роман, дочка Наталія, невістки Наталія і Світлана, зять Володимир, онуки Юлія, Олександр, Богдан, Софія, Андріанка, сини Гаріпови, Дубравські, сваха Уварова і бажають міцного здоров'я – з роси і води, щастя, радості, достатку і Божої опіки на многії літа.

Всією родиною ми Вас вітаємо,

Міцного здоров'я і щастя бажаємо.

Щоб горе завжди обминало,

А доля лиш радість й добро дарувала.

Хай Мати Пречиста Вас оберігає,

Ангел Господній на крилах тримає,

А Бог хай дарує надію й тепло

На многії літа, на щастя й добро!

До уваги органів місцевого самоврядування!

У 2015 році Посольство Німеччини в Києві (Deutsche Botschaft Kiew) надаватиме фінансову підтримку мікропроектам, які спрямовані на реконструкцію, встановлення опалювальних систем та проведення заходів з термомодернізації.

Термін подачі заявок на отримання гранту щодо фінансування мікропроекту – до 28 лютого 2015 року.

Форма заяви та умови отримання фінансової підтримки для проведення малобюджетного проекту розміщені на сайті райдерждадміністрації.

За консультацією звертатися в відділ економічного розвитку і торгівлі райдерждадміністрації за телефоном: 3-29-07.

9 лютого – День стоматолога

ПЕРЕБОРОТИ СТРАХ

Професія стоматолога – дуже давння. Ще в 7 тисячолітті до нашої ери люди вперше зробили прототип сучасної бормашини. У пакистанській провінції дослідниками в останках зубів людей, які жили 7-5,5 тис. років до н.е., були знайдені ідеально просвердлені отвори, діаметром від 1 до 3 мм. Це була робота майстрів високої кваліфікації. Зуболікування, яке бере свій початок, як засвідчують наукові факти, з далекого минулого, на сучасному етапі виділилося в окрему медичну науку. Стоматологія удосконалюється, застосовуючи все новіші методи діагностики, лікування і протезування зубів.

Колись й у нашій поліклініці до послуг хворих був лише один стоматологічний кабінет, де працювало кілька лікарів, а також спеціально обладнаний автобус, який, згідно графіка, віїжджав в організації, навчальні заклади, сільські населені пункти з тим, щоб люди мали можливість на місці полікувати чи видалити зуб. Okремо працювали протезисти, у приміщенні колишнього терапевтичного відділення навіть розміщувався цілий зубопротезний цех. Зараз, через зношеність, давно уже немає цього автобуса, а в Турківській КЦРЛ працюють не один-два стоматологи, тут створено ціле стоматологічне відділення, з сучасним медичним устаткуванням у всіх кабінетах.

– На Турківщині сьогодні надають медичні послуги населенню 27 лікарів-стоматологів. Ці люди атестовані, прийшли на роботу після закінчення вищих медичних навчальних закладів України, – розповідає завідувач стоматологічного відділення, хірург-стоматолог Анатолій Миньо. – Крім Турки, вони працюють в закладах охорони здоров'я сіл Гусне, Либочора, Верхнє, В. Яблунівка, Вовче, Лімна, Ільник, Явора, Ластівка, Ясениця, смт. Бориня. Всі мають у користуванні стоматологічне устаткування, хоча воно на нинішній час дорого вартісне і тому не завжди є можливість придбати його. Правда, в Ясениці воно дуже застаріле. Але надіюсь, що цього року нам вдастся оснастити й тут новітнім устаткуванням стоматологічний кабінет, бо і справді в цьому плані є дуже велика проблема. Також лікарі-стоматологи працюють у Турківському НВК, там обладнано гарний стоматологічний кабінет.

Слід сказати, що за минулий рік стоматологічною службою району було надано різного виду послуг приблизно 64 тисячам осіб, в тому числі й іногороднім. Працюють три зубні техніки, а також лікар-ортопед-протезист, з вищою категорією з ортопедичної стоматології – Петро Матковський. Але через недофінансування, та й через те, що більшу частину послуг протезисти виконують безкоштовно, ця галузь є досить слабкою. Чого гріха тайти, більша частина стоматологів, мимо того, що лікують чи видаляють зуби, приватно займаються ще й протезуванням, а так не має бути. Кохен має займатися безпосередньо тільки своєю роботою і виконувати її якісно – як в медицині, так і в будь-якій іншій галузі. Стоматолог-терапевт має займатися терапевтичною справою, стоматолог-хірург – своєю роботою, ортопеди також своєю. ... Надіюсь, що з часом так і буде. На жаль, немає в районі ортодонта – лікаря, який займається виправленнями різних дефектів зубного ряду і встановленням сучасних брекет-систем. Тому пацієнтів, які потребують лікування в ортодонта, ми змушені скеровувати до Самбора або Львова.

Хворі зуби спричиняють різні захворювання, здорові зуби – запорука нашого здоров'я. Але, навіть усвідомлюючи це, хтось панічно боїться стоматологічного крісла. Хоча, нічого страшного у цьому немає, кажуть стоматологи, страшніше, коли людина запустила стан ротової порожнини, а відтак і наслідки будуть плачевними, і витрати більшими.

– Все залежить від поля чутливості людини, – ділиться думкою Анатолій Яросла-

вович. – Від шиї до маківки – сильне поле чутливості, що закладено у нас від народження. Скажімо, шрам на руці чи нозі набагато легше перенести, аніж на обличчі. В когось це поле чутливості більше проявляється, у декого – менше. Але зараз існує багато видів анестезії, що дозволяє зробити якісне обезболювання і людина почувається на стоматологічному кріслі зручно і зовсім не відчуває болю. Бувають й такі випадки, коли пацієнт прийшов до нас вперше, і при цьому зовсім не відчуває страху. Слід сказати, що стали уважніше відноситися до стану порожнини рота у дітей як інші батьки, так і самі діти. Слава Богу, кануть в лету думки, що молочні зуби у дітей не потрібно лікувати, навпаки – за їх станом стали більш ретельно спідкувати батьки. До речі, молочні зуби закладаються на 4-5-му місяці внутрітурбного розвитку. Тому, коли матері запитують: чому ж у моєї дитини такі погані зуби, я ставлю зустрічне запитання: а чи займанася вона профілактикою своїх зубів під час вагітності, як і чим харчувалася? Раціональне, збалансоване харчування, тверда їжа (приміром, яблуко, морква) дають можливість вагітній жінці забезпечити організм кальцієм, фтором, а це означає, що й у її дитини будуть здорові зуби.

9 лютого стоматологи відзначатимуть своє професійне свято. Але у коридорах відділення святом і не пахнутиме, тут, як завжди, чекатимуть своєї черги до лікаря на прийом хворі – хто полікувати, а хто видалити зуб. До того ж зараз проходить медичну комісію мобілізовані та призовники. Всіх їх, а також тих, що повернулися із зони проведення АТО, стоматологи обслуговують без черги.

– Тож у переддень Дня стоматолога бажаю усім працівникам стоматологічного відділення міцного здоров'я, миру, людянності, поваги від людей, успіхів у роботі, Господньої опіки, – скориставшись нагодою, привітав своїх колег зі святом Анатолій Миньо.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Вітаємо

Дружина, 5 синів, 2 доньки, 2 зяті, 3 невістки і 14 онуків щиро вітають з 70-річчям від дня народження дорогого чоловіка, батька і дідуся, жителя с. Присліп – Івана Дмитровича Лімаря. Бажаємо Вам здоров'я, щастя, Божої благодаті, радості і даруємо най тепліші слова привітання.

Vаші роки – то Ваш скарб,

**Їм ціни немає,
Кожен рік багато варта,
Всі про це ми знаєм.**

**Вашу мудрість знаєм
ми,**

**Цінімо Ваш досвід,
Шана в Вас поміж людьми**

**I поваги досить.
Тож прийміть уклін від нас,**

**Щирі слова шани,
Всякий день є усякий час**

Пишаємось ми Вами.

**Будьте нам і далі
Добрим провожатим,
Покажіть стежину
Вірну у житті.**

**I на радість людям,
Мудрий і завзятий,
I на нашу вітху,
Ще живіть сто літ.**

Продається приміщення столярного цеху в м. Самбір, вул. Кармелюка, 18 (стара вул. Нецила), близько центру міста, площею 349,8 м.кв., і приватизовано земельною ділянкою (759 м.кв.).

Приміщення може бути використано під столярний цех, меблеве виробництво, оптову торгівлю та ін. А також двоповерхова новобудова, пл. 169,8 м.кв., та ділянкою під нею (100 м.кв.), яка може бути використана під житло.

Недорого.
Моб. тел.: 067 949 76 29.

Андрій Лопушанський:

«Потрібно зміцнити діалог з виборцями»

Народний депутат України Андрій Лопушанський, повернувшись із засідання ПАРЄ, дав відповіді на найбільш гострі та цікаві запитання, які зараз хвилюють людей. І судячи зі слів народного депутата, якраз зараз і розпочнеться відповідальна та важка часина роботи, а саме відкриття громадських приймань та виконання своєї передвиборчої програми.

– **Андрію Ярославовичу, набирає обертів ваша карденація. Час складний, попереуди багато роботи, відверто кажучи, уже нарешті хочеться змін, хочеться відчути якісне зрушення. Почнемо з вашого рідного Старосамбірського району. Вам відомо, як гостро тут стоять питання незаконної вирубки лісу. Уже близько року початься дискусії навколо підприємства «Галсільпіс». Хотілося б почути вашу думку з приводу вирішення проблеми незаконної вирубки лісу та ваше бачення комплексного вирішення цієї проблеми.**

– Так, справді українці уже давно заслужили на те, щоб почався рух вперед. Ми заплатили та продовжуємо платити надто високу ціну за збереження нашої державності. Тому саме зараз той час, який ми маємо прожити так, щоб потім не жалувати за невикористані можливості, як це було у 1991 та 2004 роках.

Мені відома проблема незаконної вирубки лісу на Старосамбірщині. 14 січня цього року до мене як до депутата Верховної Ради України поступило звернення від громадської організації «Майдан Старосамбірщини» про виявлення у с.Дністрик великої кількості неклеймованої деревини. Хочу сказати, що вирішення цієї проблеми є для мене принциповим, тому буду використовувати всі свої передбачені законом повноваження, щоб розставити всі крапки над «і», при чому не лише у цьому конкретному випадку, а й у вирішенні проблеми взагалі. Хочу сказати, що вирішення цієї проблеми можливе, лише шляхом передачі тих чи інших

лісових угідь у підпорядкування місцевій громаді. Тільки тоді припиняться крадіжки, оскільки у лісу будуть справжні господарі, в особі представників місцевих громад.

Стосовно «Галсільпісу» та його директора Степана Куця, то нехай правову оцінку його діяльності дадуть компетентні органи. Як відомо, Старосамбірська районна рада на останній сесії гостро ставила питання по «Галсільпісу». Підтримую районних депутатів, та зі свого боку докладу всіх зусиль для вирішення цієї болючої проблеми. Тому, користуючись статусом народного депутата, я направив депутатське звернення на ім'я генерального прокурора В. Яреми, міністра екології та природних ресурсів України В.Шевченка та голови Львівської ОДА О.Синютки з проханням забезпечити перевірку викладених у зверненні відомостей та, за наявності підстав, вжити належних заходів реагування.

– **Нешодавно в одній з місцевих газет вийшла стаття, у якій наведено роздуми автора щодо вашого ймовірного поновлення на посаді заступника НАК «Нафтогаз». Приводом для таких роздумів стало ваше звернення до суду, щодо незаконності вашого звільнення з цієї посади у червні минулого року. Думаю, виборцям хотілося б почути думку з перших уст, а не журналістські припущення.**

– Відверто кажучи, я й не думав, що мое звернення до суду про поновлення може викликати таку жваву хвилю обговорення. Тому, хочу запевнити всіх: депутатські по-

вноваження складати не збираюсь, розраховую працювати народним депутатом і допомагати своїм землякам протягом усієї каденції. Мое звернення до суду є нічим іншим, як бажанням доказати неправомірність мого звільнення. Хоча, не люблю бути голослі-

вним, нехай правову оцінку цієї ситуації дастъ суд. Тому роздуми та припущення певних журналістів прошу вважати виключно їх особистими згадками.

– **Нещодавно відбулося засідання ПАРЄ, де ви брали участь, оскільки є заступником члена Постійної делегації у Парламентській асамблії Ради Європи Мустафи Джемілєва. Розкажіть виборцям про перебіг подій у Страсбурзі, адже там ви представляли інтереси усієї країни.**

– Засідання ПАРЄ розпочало свою роботу в понеділок, 27 січня. Україну на засіданні одночасно мають право представляти 12 членів Постійної делегації, у кожного з яких є заступник. Мені випала честь та відповідальність бути заступником мого колеги по фракції Мустафи Джемілєва, який відбуті до Страсбургу не зміг, тому, згідно регламенту, туди відрядили мене. Хочу сказати, що перебуваючи в самому серці Європи, я відчув, що європейці дуже прискіпливо слідкують за подіями в нашій державі. Прикладом цього був жвавий інтерес до представників української де-

легації з боку наших європейських колег. Що стосується самого засідання, то хотів би відзначити дві надзвичайно важливі речі, які можуть мати вплив на перебіг ситуації в Україні. Перше. ПАРЄ закликала Кремль негайно звільнити одного з членів Постійної делегації від України Надію Савченко. Цим рішенням вся Європа, а з нею і весь цивілізований світ, визнає усю абсурдність тих обвинувачень, які новітня російська репресивна машина намагається нав'язати українській льотчиці. І хоча це звернення ПАРЄ носить декларативний характер, це унікальний прецедент у історії взаємовідносин між європейськими країнами, коли одна країна, тобто Росія, відверто і цинічно топтеться по засадничих принципах взаємовідносин, прийнятих у цілому світі. І друге. Росія до кінця поточного року позбавлена права голосу на засіданні ПАРЄ. Цим рішенням асамблія дає чітко зрозуміти свою позицію щодо українського питання. Оскільки ми торкнулись мого перебування у Страсбурзі, яке співпало з принциповим голосуванням в українському парламенті, я хотів би прокоментувати та розвіяти сумніви усіх, кого насправді цікавить моя позиція з приводу визнання Росії країною-агресором. Справа в тому, що усі непорозуміння з цього приводу виникли тому, що система «Рада» дала збій, помилково висвітливши мое прізвище у списку присутніх, тобто зареєстрованих. З цього приводу на ім'я голови ВРУ В.Гройсмана від мене надійшла заява з проханням виправити цю помилку. Підтвердження моїх слів можна знайти на офіційному сайті ВРУ.

Принагідно хочу сказати, що у кінці наступного тижня будуть відкриті громадські приймальні народного депутата у Самборі (приміщення Благодійного Фонду, вул. Руська 4, та Старому Самборі (приміщення Старосамбірської районної ради, вул. Л.Галицького 40), а трохи згодом приймальні відкриються у Сколе й Турці. Таким чином ми зможемо налагодити й зміцнити діалог з виборцями, тримати руку на пульсі подій і потреб нашого краю та швидко реагувати на звернення громадян.

**Розмову вів
Сергій ПОСТОЛОВСЬКИЙ.**

Думки вголос

ПАРАДОКСИ ЦЕРКОВНОГО ЕТИКЕТУ

«Не називайте нікого отцем на землі, бо один вам Отець, що на небі» (Мф.23.9).

Коли в одного митрополита запитали, як до нього звертатися, то він відповів: «Звертайтесь до мене просто – Ваше Високопреосвященство».

«Отче», «святий отче», «всечесний отче», «Владико», «Ваше Високопреподобіє», «Ваше Блаженство», «Ваше Святійшество, Святійший Владико»... – ось далеко неповна палітра химерних титулів церковного духовенства, феномен етикуту сьогоднішньої церковної субкультури, який заслуговує досить-таки серйозного аналізу. Звідки ці титули з'явилися в Церкві, хто їх узаконив і що за ними стоїть – тема сьогоднішньої статті.

Знайомлячись з історичним шляхом людства, ми не побачимо жодної людської спільноти, котра б не була очолювана вождями та жерцями, інститут яких регулював общинне життя. Ради ефективнішого впливу на суспільство, людям нав'язувалася думка про те, що влада легітимна лише тоді, коли вона успадкована від Бога, чи богів, «зв'язок» з котрими постійно підтримувався через жрецький інститут. Не дивно, що жрець та вождь сприймалися масами як правонаступники богів – їхні діти, або ж самі втілені боги, аватари. Звісно, що для общини такі люди ставали отцями, патріархами, владиками, тобто тими, через котрих народу звіщалася воля Бога, оскільки вважалося, що саме вони володіли безпосереднім правом спілкуватися з Богом лицем до Лиця, а звідси й харизмою учительства та наставництва – і більше ніхто.

Інститут священства та вождізму в Старому Заповіті нічого нового тут не додав, лише змінив акценти в поклонінні, залишаючи за собою право легітимності Божественної влади. Чи мали ці люди духовний зв'язок з Богом, чи не мали – вони все рівно являли владу, засновану на праві успадкування влади від Бога через будь-який ритуал, а не через Дух. Історичний шлях «богообраниого» народу показав, як «правонаступники» Бога спрітно маніпулювали

волею Бога. Духовно-політична гра в земних богів закінчилася тоді, коли прийшли пророки, аби викрити владну фальш. Довершив її руйнування Господь, Котрий заснував Свою Церкву, утворивши нову спільноту, вільну від влади земних псевдо-богів і в котрій люди стали братами один одному. Керував нею, в Дусі Свято му, пастирський інститут, ієрархія служіння якого являла те ж саме братство у Христі, тобто місце влади зяніло служіння.

Але горіння Духу в Церкві підтримувалося недовго. Вже в третьому столітті Дух, Котрий жив в кожному члені Церкви, проявлявся далеко не у всіх, а в подальшому ми вже можемо побачити Його сяйво тільки в окремих членах Тіла Христового – святих. Зник і пастирський інститут з його братськими відносинами, – його місце зайняв інститут священства, вибудуваний за зразками старозавітної священичої касти, жрецького клану. Тут запанувала своя монархічна ієрархія та своє право, – «божественні святі канони», – як відблиси законів старозавітного жрецького кодексу юдаїзму та Римського державного права, котрі одних перетворили в святах – отців-владик, а інших в дітей – мирян-холопів. Всі святі цього клану також утворили свої касти, тобто святіших від святих – святійших, котрі вимагають собі послуху та

смирення нижчестоящих. Служіння у Бозі не витримало випробування часом, і влада без Бога знову повернулася в Церкву. Як же діє ця фабрика консервування людського інтелекту?

В спільноті, яку сьогодні лише умовно можна назвати Церквою, присутні дві церковно-аскетичні парадигми, моделі: перша визнає на ріжним каменем духовного життя богоєднання, – постійно живе й радісне почуття віри, благоговіння та синівської залежності від Бога, а друга – яка наполягає на негідності людей та її нездатності приймати Божу благодать через її гріховну природу, а тому розвиває культ смирення та самозречення через послух. Смирення та послух Богу підміняються смиренням та послухом людині, де рекомендації досить часто далекого від християнства отця-священика, святішого владики, чи монастирського оракула-старця можуть виражати й глобально стратегічне завдання – редукціювати, тобто занижувати простір індивідуального волевиявлення: «Ваші проблеми від зайвої свободи. Щоб ви могли відчувати в своїй душі стабільність, вам необхідне ярмо, бич та святе невігластво».

З послухом отцям та владикам пов'язують і смирення, котре визнає свою духовну убогість та надію віднайти духовне багатство в чужій волі, а не в волі Божій. Декларативні, зовнішньо-урочисті форми смирення являються невід'ємною частиною церковного етикуту у відносинах між церковними холопами та владиками, задаючи й відповідний дух: «Вважаю своїм синівським обов'язком зі всяким смиренням повідомити Ваше Високопреосвященство про наступне... З повагою залишаюсь Ваш недостойний богоомо-

лець, многогрішний, смиренний раб, найнижчий послушник...» – ось такий собі театральний «камзол благочестя», де від раба вимагається певна форма: стилістика жестів та поведінки, починаючи від пози і виразу обличчя й закінчуючи відсутністю заперечень та дій на будь-які репліки. Звісно, що це не смирення, а хворобливий психічний стан «послушника» отцям.

В спеціальному посібнику «Що потрібно знати про церковний етикет» сказано: «Досить часто саме погляд – покірний, смиренний, опущений долу – відразу говорить про людину виховану, церковну», тобто про людину, якій вже встигли «промити» мізки. Відсутність такого погляду являється ознакою неправильного настрою у людини, що дає право на осуд в гордіні та «штрафні санкції» з боку владики-отця: «Мене в духовному училищі будили серед ночі й відправляли мити туалети за те, що вид не смиренний», – розповідає прихожанка одного з храмів, де священик-отець часто повторював: «У вас є тільки обов'язки, але немає ніяких прав».

Важливим елементом, довкола якого конструкується система цінностей церковної субкультури, являється категорія вини. Людина не здатна відповідати правді Божій, схильна до гріху, а значить винна. До вини прилягає смирення та покаяння. Якщо весь цей доктринний юридизм спрітно повернути у відповідному напрямку, то можна довести велику корисність бід, хвороб, негараздів і т.д.. Перед християнином-холопом святійші владики-отці, на відміну від себе, ставлять задачу: «Людина повинна твердо усвідомити, що вона неодмінно винна, а раз винна, то справедливо заслуговує покарання і скорботи, які вона терпить: голод, війну, хвороби, убогість...». Як тут не згадати висловлювання владик УПЦ, холуй МП про те, що голод в Україні був через гріх українського народу, через цей гріх і сьогоднішня війна, тотальна корупція, релігійне невігластво, вбогість й т.д., тобто все те, за що ніколи не прагнути взяти на себе відповіальність отці.

(Закінчення на 7 стор.)

Думки вголос

ПАРАДОКСИ ЦЕРКОВНОГО ЕТИКЕТУ

«Не називайте нікого отцем на землі, бо один вам Отець, що на небі» (Мф.23.9).

(Закінчення.
Початок на 6 стор.)

Через поняття «вини» пропустила й поняття «гріха». В якості гріха розглядається все, що травмую життя та психіку людини. Але гріх в сьогоднішній церковній практиці пропонується розглядати як «провину», а не як проблему, яка вимагає вирішення, тому й досить часто отці радять терпіти. В результаті життя перетворюється на гнійну душевну рану з почуттям провини, де людина стає істериком, котрий ні до Бога, ні до ближнього не має ніякої ані поваги, ані любові. «Чи надовго це «випробування»», – у відчай волає вона до отця, – «На все життя», – «мудро» відповідає той. В людей із заниженою самооцінкою спотворюється уява не тільки про себе, а й про інших людей, оскільки вони бачать близького, як людину ще гіршу за себе, що породжує агресивні стосунки. Звідси й традиція осуд-

ження тих, хто зайшов до храму не так одягнений, не так свічку поставив, не так перехрестився...; в сім'ї – не так сів, не так сказав, не так зробив... Тому й стає типовою ситуація: «Була людина доброю, небайдужою, щирою, а як до Бога «навернулася», курити перестала, поститься, молиться, кладе поклони – але стала такою невиносною для близьких – просто дияволом: злим, агресивним, байдужим до чужого горя».

Говорячи сьогодні про народ, безглазі титули всечесного, високопреосвященого, високопреподобного та превелебного святійшого духовенства, ми бачимо, як за ними ховаються не дійсні богошукачі, а ті, хто, посилаючись на Бога, нав'язує себе в якості Його заміни. З ціллю підтримування такої ілюзії, отці-владики вимагають від церковних холопів тотально-го послуху. Народ приходить до них з довірою, передаючи в їхні руки свої думки,

страхи, свободу, проблеми, тіла і навіть майно. Та замість духовного вдосконалення, вони дістають фальшиве смирення й позбавляються відповідальності за свої поступки та життя. Людина втрачає свободу як одну з фундаментальних цінностей особистості, а разом з нею й можливість вступити, через посередництво любові, у всевічне євхаристичне єднання з Богом та близькім. Вона втрачеє поняття синівства, стаючи рабом такої самої людини, одержимої владою над близькім, котра вперто пропонує стати для неї отцем, вчителем, наставником, відразу вказуючи умови: «Ученъ не вище за вчителя», тобто вже наперед зомбуючи на те, що мораль, знання чи духовність учня не повинна стати вище його вчителя, навіть якщо той повністю морально деградований та релігійно неграмотний. Повний абсурд!

Сьогоднішнім владикам

людів варто суворо, пильно та самокритично переглянути своє становище в Церкві та відношення до народу Божого, не нав'язуючи йому своє учительство, наставництво, вітцівство: «А ви вчителями не звітесь, бо один вам Учитель, а ви всі брати. І не називайте нікого отцем на землі, бо один вам Отець, що на небі. І не звітесь наставниками, бо один вам Наставник, Христос»

(Мф.23.8-10). Безжалісно зрізати з себе безглазі, позбавлені всякої змісту помпезні титули, за якими стоять лише гріховно гнила натура, золочені, в оздобах, хрести, панагії та митри, як колись святитель Іоанн Златоуст познімав багаті намиста з монахинь Царгороду, стати посеред народу, й назвавши його братами, разом іти духовним шляхом до Єдиного Отця, в світлі вчення Єдиного Учителя та Наставника Ісуса Христа, в силі Святого Духа. Щоб це втілити, потрібно надбати «розум Христа» (1Кор.2.16), «прийти в міру зросту Христової повноти» (Гал.4.15) та стати як «Учитель» (Мф.10.25). Але з огляду на те, як сьогоднішні пастирі настирливо намагаються стати для церковного народу отцями, наставниками, вчителями, чудотворцями, а простіше – святійшими над святыми, то до цього ще дуже далеко.

Віктор САВАРИН.
м.Турка.

До Дня пам'яті бою під Крутами

ВОНИ ЗАГИНУЛИ ЗА УКРАЇНУ

Днями у Завадівському НВК пройшов важливий виховний захід, під назвою «Вони загинули за Україну», присвячений пам'яті героїв, які 97 років тому загинули в бою під Крутами. У той час Україна втратила не просто молодих людей-студентів, а справжні постаті, що яскраво спалахнули і стрімко згасли у новій запеклій борні за нашу з вами незалежність, волю, добробут.

Зараз історія майже столітньої давнини знову повторюється. Рівно рік тому молоді студенти з Києва вийшли на Майдан, на Революцію Гідності, і виступили за вступ України до Євросоюзу. Сьогодні ми знову відстоюємо право на незалежність, триває знову війна, яку розпалила Росія. Але віримо, що сучасний українець, сформований влада та світова громадськість стануть мудрішими, досвідченішими, далекогляднішими, і спільними зусиллями ми відвернемо те лихо, що роз-

горілося через чиось імперські амбіції та чиось слабкість духу.

– Добре кажуть: «Хто не знає свого минулого, не вартий свого майбутнього», – наголосив під час проведення цього заходу директор НВК Іван Нанівський. – І це правда, бо так само, як дерево тримається на землі своїм корінням, так людина тримається на землі своїм минулім. Людина, яка не знає минулого – як перекотиполе: куди вітер подме, туди воно й котиться. Але ж людина на перекотиполе, і, як сказав у

своєму романі Павло Загребельний: «На порожньому місці роду не заснуєш». Саме тому ми повинні знати історію, а історія наша полита кров'ю і слізми. І однією із найtragічніших її сторінок є бій під Крутами.

Учні розповідали про бій, який стався тоді на засніженому чернігівському полі з майже 5-тисячною армією більшовиків, рекламивали вірші про молодих героїв Крут. Потім хвилиною мовчання вшанували пам'ять і героїв Крут, і герой Небесної Сотні, і тих, які загинули на Сході України, борючись із загарбниками.

І в теперішній час нас чекають випробування, які ми мусимо витримати, наші молоді хлопці все роблять, щоб відстояти і захистити Батьківщину від будь-якої агресії. Гартуймось і будьмо готовими до праведної боротьби за волю і майбутнє нашого українського народу, пам'ятаючи наших героїв.

Ольга ЖУРАВЧИК,
педагог-організатор Завадівського НВК.

Люди Бойківського краю

ВАСИЛЮ ШАРАНУ – 90!

Колеса товарного потяга сумно виступували якусь однomanітну невеселу мелодію, навіаючи юнакові, що примостилися на соломі в кутку холодного вагона, гнітуючий настрій. Під'їжджали до австрійського міста Мурау, де на них з нетерпінням чекали місцеві бауери, що потребували даремних робочих рук... Перед очима хлопчина поставали картини його дитинства. Рідна мати хлопчика померла, коли йому було шість років, і батько, щоб втримати немалу господарку, оженився вдруге – на жінчиній сестрі. Василькові і його меншому братику Миколці – благо, все ж не чужа людина. Скорі хлопчук пішов до школи, де тоді вчителював М. Михневич.

Батько Василька, Йосип, був шанованою в Комарниках людиною, мав свій невеличкий магазин, а також працював відповідальним провідником вивозу лісу з урочища Зубовець.

Після 1939 року в Галичині, яку було приєднано до Радянського Союзу, почалися різкі зміни. Відібрали землю та худобу і в Шаранів, закрили крамницю. Над їх родиною висів постійний страх заслання в Сибір, та до цього справа не дійшла: розгорілася радянсько-німецька війна. Почалися нові біди й тривоги. Молодих людей гнали на роботу у фатерлянд. Шостого лютого 1942 року, коли Василеві виповнилося 17 років, примусово «завербували» і його, хоч як батько старався цього не допустити...

Плетиво згадок малювало перед очима юнака зустріч з парохом села Орестом Тустановичем, до якого він звернувся по благословення перед подорожжю до невідомих і не мріяних країв. «Молися щиро й часто, і ніколи не загинеш в чужій стороні, і завжди добро тебе переслідуватиме», – сказав на прощання душпастир. Цієї поради Василь дотримується все своє життя.

У перших числах березня відібраних юнаків і дівчат послали в Турку, а звідти товарняками довезли до Перешибля, де їх поселили в холдингах військових бараках для проходження комісії. Два тижні їх майже не годували, тож харчувалися тим, що взяли з собою з дому. Після лікарської комісії такими ж товарняками відвезли до Відня, де посортували, як худобу, і вперше видали по кусеві хліба і трохи супу. Потім,

нарешті, дозволили помитися...

І ось дорога до Мурау. Що чекає на них там? Василь надіявся тільки на Бога, посылав до нього свої щирі віддані молитви. В Мурау їх знову посортували – кого на фабрику, кого на господарку. Василь опинився в бауера і був задоволений тим. Господар, австріяк, ненавидів гітлерівців і прийняв українського хлопця до себе як рідну дитину. Подружившися з синами господаря – хлопцями такого самого віку, як він. Дуже скоро Василь подолав мовний бар'єр – міг вільно спілкуватися з австрійцями німецькою. Та всіма помислами юнак постійно був у рідних Комарниках, куди посылав лист за листом. Війна закінчилася, і молодий хлопець запевняв рідних, що незабаром буде вдома. Та з дому надходили невтішні вісті. Багатьох з них, хто повертається, негайно відправляли в Сибір, вбачаючи в них завербованих німецьких шпигунів. Василь Шаран, як і багато інших острабайтерів, вирішив шукати долі на Заході. Таких, як він, було дуже багато, і народна організація біженців (УНРА), за сприяння англійського й американського урядів, змушені була відкрити для них тимчасові табори. А для здобуття молодими людьми багатьох національностей хоч якоєсь спеціальності при таборах організовувалися різні курси. Василь вступив на автомеханічні. Після закінчення курсів треба було шукати роботу. Василеві й тут пощастило. Приватна організація з електрифікації новоспоруджених будинків запропонувала йому посаду помічника електрика, на що він з готов-

ністю пристав. Тут, в Австрії, до Василя прийшло перше кохання. Гарна молоденька дівчина з Калуша, Ганна була тією людиною, яка полонила серце Василя. В 1948 році вони побралися, а в 1951 році переїхали до Канади. Згідно з контрактом, Василь відробив рік на фермі, а потім влаштувався в Оттаві помічником куховара в готелі. Ганна працювала в торгівлі. Так минає чотири роки, та Василя тягне до своїх людей

і він разом з дружиною переїжджає в Торонто – місто найбільшого скручення українців. Тут наш земляк влаштовується робітником на хімічній фабриці, де були непогані заробітки. Складвши трохи грошей, купують, нарешті, власне житло. В Торонто вони обое активно включаються в роботу українських громадських організацій: Василь – до Католицького братства, а Ганна – до Ліги українських католицьких жінок. Стають вони також членами Українського Народного Союзу (УНС), де пан Шаран упродовж 22 років був секретарем, а також головою секretарського відділу на теренах провінції Онтаріо. Одночасно колишній комарничанин є головою канадського відділення Товариства «Бойківщина».

Відпрацювавши на хімічній фабриці 14 років, п. Шаран у 1974 році розпочинає власний бізнес, придбавши крамницю продовольчих товарів. Згодом подружжя змінює профіль торгівлі і відкриває крамницю спортивного одягу

і приладдя. В цій сфері працювали десять років, а потім зайнялися мотельним бізнесом. Розпочали з десятикомнатного, а відтак збудували сучасний 40-кімнатний мотель і власний двоповерховий будинок. Все своє життя п. Шаран живе у великий любові до Господа, а напутні слова отця Тустановича про необхідність постійної молитви стали його гаслом. 14 років він був головою парафіяльної ради української католицької церкви Пресвятої Євхаристії в Торонто, для будівництва якої не шкодував ні коштів, ні часу, ні здоров'я. Це одна з найкращих церков Канади. Газета «Свобода» відмічала, що «подружжя Шаранів своїм прикладним життям, активною працею у суспільно-громадському і церковному житті давало добрий приклад іншим. Подружжя Шаранів завжди щедро спонсорувало різні добровільні українські організації, фундації та акції, багато допомогло теперішнім емігрантам з України. Про цих людей, справжніх українських патріотів, знає вся українська діаспора. З паном Шараном вважав за честь зустрічатися сам кардинал Патріарх Йосип Сліпий. Він же, з нагоди 25-річного подружнього життя Василя і Ганни, надіслав їм благословення й привіт. У відзначенні цього срібного ювілею брало участь понад 300 відомих осіб української діаспори. Наш земляк і надалі бере активну участь у виданні українських книг, «Літопису Бойківщини», багато років займається розповсюдженням літопису в Канаді, пожертував круглі суми на встановлення пам'ятників Т. Шевченку у Вашингтоні, Вінніпегу, Львові. Вагомий його внесок у спорудження греко-католицької церкви в Турці. Василь Шаран був активним учасником Перших, Других та Третіх Всеєвропейських бойківських фестивалів, Першого Світового Конгресу бойків. Активно допомагає в підготовці Третього Конгресу бойків, який відбудеться у нас, на Турківщині, влітку, 2015 року.

За матеріалами книги Василя Комарницького «Комарники – село на Русько-Кому путь» підготував Петро КОСАЧЕВИЧ – голова Всеєвропейської організації «Бойківщина ХХІ століття».

ЗВІТ ПРО ЗБІР ТА ВИКОРИСТАННЯ КОШТІВ ЗА СІЧЕНЬ 2014 р.

Січень 2015 року
Залишок 9157 грн.

Прихід:

Комарники НВК – 900 грн. (за листопад); Яворський Олег і Євгеній – 2000 грн.; Шуптар Наталія Михайлівна – 100 грн.; Яворська Алла Миколаївна – 100 грн.; Яворська Інна Миколаївна – 100 грн.; Яворський Іван Ярославович – 100 грн.; Яворський Андрій Ярославович – 100 грн.; Писанчин Євгеній Олександрович – 1400 грн.; громада УПЦ КП м. Турка – 1000 грн.; Благодійний фонд «Милосердя» – 3000 грн.; Аннич Петро – 500 грн.; Монсарет (Іспанія) – 93 Євро, 1950 грн.; Федорко Богдан 1000 грн.; Боринський ліцей (учні) – 1765 грн.; Вертеп с. Явора – 500 грн.; Верхненський НВК (вчителі і учні) – 1500 грн.; громада вул. Сливарів с. Нижня Яблунька – 1300 грн.; вертеп с. Шандровець – 5167 грн.; з них 1000 грн. перераховано на пораненого Івана Образа; соціальний магазин (люди) – 280 грн.; конкурс шкільних вертепів у Народному домі с. Нижня Яблунька – 450 грн.; Сливар Михайло Лукович с. Нижня Яблунька зібрав – 1300 грн., з них: Цап К.Є. – 50 грн., Стояк О.Д. – 50 грн., Малець Т.І. – 50 грн., Сливар М.А. – 40 грн., Наменанік М.М. – 40 грн., Мишковська Є.С. – 40 грн., Сливар І.І – 50 грн., Рембіш В.І. – 200 грн., Рембіш І.І – 50 грн., Годованець Н.М. – 50 грн., Куприч А.І. – 40 грн., Мишковський В.С. – 50 грн., Сливар Л.В. – 50 грн., Михайлишин В.І. – 50 грн., Міхович М.С. – 50 грн., Синяк М.М. – 50 грн., Сливар М.Л. – 50 грн., Будз М.А. – 50 грн., Бринько М.П. – 50 грн., Миза С.М. – 50 грн., Сливар К.С. – 40 грн., Ляхович І.В. – 100 грн.; люди – 1600 грн.; Сянківська ЗОШ I-II ст. - Вертеп (учні 6 – 9 кл) – 5680 грн.; Сіданич Сергій – 2000 грн.; Куприч Петр Богданович – 350 грн.; Бабич Світлана Володимирівна – 1000 грн.; БДЮТ (працівники) – 1000 грн.; Бриньдак Богдан – 500 грн.; колядка с. Нижня Яблунька (участок Глибокий потік) – 2300 грн.; громада церкви св. Миколая УПЦ КП (Середня Турка) – 2579 грн.; Івасенко Степан Миколайович – 1000 грн.; громада УАПЦ с. Розлуч – 2815 грн.; Шевчук Тарас Йосипович і Марія Іванівна – 200 грн.;

церковна громада с. Лопушанка церкви Покрови Пресвятої Богородиці УГКЦ (колядка), організатор Цебак Христина – 4500 грн.; Турківський НВК «ЗНЗ I – III ст. - ДНЗ» 9 – Б клас (колядка) – 500 грн.; Турківський НВК «ЗНЗ I – III ст. - ДНЗ» (вчителі) – 600 грн.; люди – 1000 грн.; Віталій Павлик (США) вислав 500 доларів – 10250 грн.; Мельник Богдан 400 грн.; церковна громада УПЦ КП м. Турка – 1000 грн.; церковна громада УГКЦ м. Турка – 2169 грн.

Разом – 75112 грн.

Розхід:

Наколінники тактичні 20 шт. – 7610 грн.; каска кевларова – 1710 грн.; відправлення посилок у Слов'янськ – 300 грн.; розгруски до бронежилетів 4 шт. + навісне обладнання – 5245 грн.; пластини до бронежилетів 4x600 – 2400 грн.; форми бундес утеплені 19x920 – 17480 грн.; берци зимові – 660 грн.; шапки зимові під каску (НАТО) 10x50 – 500 грн.; ліхтар тактичний – 130 грн.; відправка посилок в Сєверодонецьк і Лисичанськ – 360 грн. перераховано на пораненого Івана Образа (з грошей, що здав Вертеп с. Шандровець) – 1000 грн.; рація, 3шт. – 2470 грн.; розгруски до бронежилетів 3 шт. з навісним – 4040 грн.; штани бундес – 125 грн.; дізпаливо 10 л – 165 грн.; поповнення рахунків на мобільний – 86 грн.; рукавиці тактичні – 280 грн.; кітель і штани бундес – 260 грн.; берци зимові – 450 грн.; білизна тепла філісова 6x220 – 1320 грн.; рюкзак НАТО – 700 грн.; спальник 19x550 – 10450 грн.; балаклава 18x45 – 810 грн.; берци зимові 18x410 – 7380 грн.; ліхтарик тактичний 5x130 – 650 грн.; ніж мисливський – 100 грн.; біноклі – 333 грн.; термобілизна – 385 грн.; чоботи – бахіли – 350 грн.; акумулятор до ліхтарика – 45 грн.; термошкарпетки 6x65 – 390 грн.; шапка зимова 4x45 – 180 грн.; бушлат зимовий 11x290 – 3190 грн.; карамати зимові 6 шт. – 770 грн.; аварійний ліхтар – 105 грн.; запальнічки 3x10 – 30 грн.; ремінь шкіряний – 90 грн.; ніж «Мете-лік» – 60 грн.; плащ – палатка – 185 грн.; наколінники – 45 грн.; ліхтарик – 55 грн.; карамат для сидіння 2x32 – 64 грн.; рукавиці – філіс, без пальців – 50

грн.; термобілизна 3x350 – 1050 грн.; штани, кітель, куртка бундес – 550 грн.; берци бундес б/у 5 пар – 1200 грн.; рюкзак НАТО 3x490 – 1470 грн.; берци зимові – 630 грн.; форма бундес 4x900 – 3600 грн.

Разом: 81508 грн.

Залишок -6396 грн. (борг).

Отримано від:

Ганущина Олександра зимову українську форму «піксель»; Шияна Руслана – 4 переноски по 10м на 4 розетки; Явоських – Євгена і Олега – 3 електроприводи і електротермос на 4л; Мельника Романа – 2 саморобні буржуйки; Писанчина Євгена розгрузка із навісним обладнанням до бронежилета; Турківського НВК №1 – маскувальна сітка; Турківського ліцею – маскувальна сітка; Завадівської ЗОШ I – II ст. – 2 маскувальні сітки; Турківського НВК «ЗНЗ I – III ст. - ДНЗ» – маскувальна сітка; Герасимчук – сірники, запальнічки, мило, 2 блоки цигарок; Турківська ЗОШ I – III ст. №2 – маскувальні сітки; Ільницький НВК – 2 маскувальні сітки; Володимир Кітраль – залізничні теплі бушлати і штани; Хащівського Василя набір ключів – 323 грн.; Дмитрус Євгеній – медикаменти, на суму 600 грн.

Видано і відправлено в зону АТО за кошти громадян, зібрані ГО:

Маскувальні сітки – 5 шт.; бронежилет 5+ з навісним – 6 шт.; берци зимові – 27 пар; спальніки зимові – 21 шт.; термошкарпетки – 6 пар; бушлати вовняні – 6 шт.; біноклі – 1 шт.; ліхтарики тактичні – 8 шт.; форма бундес утеплена – 22 пари; наколінники НАТО – 7 пар; термобілизна – 4 пари; білизна польська зимова – 4 пари; білизна польська зимова (флісова) – 11 пар; чеська білизна утеплена – 7 пар; шапки бундес під каску – 19 шт.; шарфи бундес (Баф) – 16 шт.; рукавиці НАТО – 10 пар; рукавиці тактичні – 1 пара; рукавиці філіс зимові – 15 пар; біноклі – 2 шт.; шапка зимова – 4 шт.; карамати – 6 шт.; карамати для сидіння – 18 шт.; балаклава зимова – 24 шт.; світильник аварійний – 2 шт.; ніж мисливський – 2 шт.; рюкзаки – 3 шт.; берци зимові НАТО б/у – 1 шт.; плащ – палатка – 1 шт.; наколінники – 4 пари; шкарпетки – 65 пар; підкладки – 17 пар; акумулятор до ліхтарика – 1 шт.; запальнічки 3x10 – 30 грн.; ремінь шкіряний – 90 грн.; ніж «Мете-лік» – 60 грн. сітки маскувальні – 5 шт.; буржуйки саморобні – 2 шт.; сумка медична з медикаментами – 1 шт.; електроприводи – 3 шт.; переноски по 10 м – 4 шт.; електротермос на 4л – 1 шт.; бушлати ватяні – 2 шт.; штани ватяні – 2 шт.; светри – 6 шт.; солодощі, медикаменти.

**Геннадій КОГУТ,
голова ГО «Майдан Турківщини».**

Управління соціального захисту населення Турківської районної державної адміністрації інформує про підбір дітей на I тематичну зміну у ДП УДЦ «Молода гвардія» з 12.02.2015 р.по 04.03.2015 р.. Право на отримання путівки мають:

- діти-сироти;
- діти, позбавлені батьківського піклування;
- діти-інваліди, за відсутності медичних протипоказань та здатних до самообслуговування;
- діти, які постраждали внаслідок стихійного лиха, техногенних аварій, катастроф (діти внутрішньо переміщених осіб);
- діти, батьки яких загинули від нещасних випадків на виробництві або під час виконання службових обов'язків (ATO);
- діти із малозабезпечених сімей, сім'ї яких, відповідно до законодавства, одержують соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям;
- діти із багатодітних сімей, при цьому середньомісячний сукупний дохід сімей, у яких виховуються діти зазначененої категорії, не повинен перевищувати прожиткового мінімуму для сім'ї, встановленого чинним законодавством;
- діти, які перебувають на диспансерному обліку;
- талановиті та обдаровані діти-переможці міжнародних, всеукраїнських олімпіад, конкурсів, фестивалів, змагань;
- дитячі творчі колективи та спортивні команди-переможці міжнародних, всеукраїнських олімпіад, конкурсів, фестивалів, змагань, спартакіад.

За детальнішою інформацією просимо звертатися безпосередньо в управління.

Терміново (протягом 2-х тижнів) продається якісне, відбірене, зелене сіно (блізько 7 тонн) в с. Багнівate, вул. Джерельна (Ясеницький Віталій Васильович). Ціна – 70 грн. за 100 кг.
Тел.: 0974675561.

Продається двокімнатна квартира в м. Самбір, по вул. Івана Франка, загальною площею 50,1 кв.м. Е велике подвір'я, цегляний гараж, підваль, 0,4 га городу.
Тел.: 0972185493.

Релігійна громада церкви Успіння Пресвятої Богородиці м. Турка, вул. Горішня, повідомляє, що Статут, Свідоцтво про реєстрацію, кругла печатка, штамп – із зазначеними принадлежностями до УПЦ МП, вважати недійсними і такими, що втратили свою юридичну силу.

Подяка

Добра жінка

Хочу висловити подяку пречудовій жінці, яка допомогла моїй сім'ї. Розкажу про своїх братів. Все добре складалося в їхньому житті. Один був одруженій. Дружина працювала вчителькою. А молодший зустрічався з дівчиною. І все йшло до весілля, тому що кохали одне одного. Через деякий час все в нашій сім'ї пішло шкереберть. Старшого брата дружина почала зраджувати. Знайшла собі молодшого коханця, не дивлячись, що в них була дитина.

Молодший брат посварився зі своєю дівчиною і почав вживати частіше спиртне. Та й, мені, їхній сестрі, не везло в коханні.

Мама дуже занепокоїлась за своїх дітей. Порадили добри люди звернутись до п. Марії. Через деякий час все помалу налагоджувалось в нашій сім'ї. У старшого брата дружина повернулась додому. Молодший одружився зі своєю дівчиною і перестав випивати, а я знайшла своє кохання. Зі своїм хлопцем поїхали за кордон. Мама безмежно рада за своїх дітей. І ми всі дуже дякуємо п. Марії і зично здоров'я, щоб вона допомагала завжди людям.

Олена Г.

Вітаємо

Колектив Либохорської ЗОШ І-ІІ ст. вітає із піввіковим ювілеєм, який відзначатиме 12 лютого, вчителя математики – Василя Івановича Сипливого – і бажає йому міцного здоров'я, успіхів у роботі, усіх земних благ.

Хай стежка життєва радістю квітне,
Настрою гарного, днів привітних.
Здоров'я, щастя, світлої долі,
Щирого затишку в серці і в домі.
Ми зично здоров'я, щастя й долі
Щирими словами,
А Бог хай обдаровує Вас
Довгими літами!

Колектив Либохорської ЗОШ І-ІІ ст. щиро сердечно вітає з ювілеєм, який святкуватиме 9 лютого, заступника директора школи – Іванну Володимирівну Прищ – і бажає шановній ювілярці неба безхмарного, настрою гарного, щастя без ліку і довгого віку.

Хай квітне доля у роках прекрасних,
Господь дарує радість і здоров'я,
Хай кожен ранок з неба сонцем ясним
Вас осяває світлом і любов'ю.
Хай поруч з Вами Ангел Ваш летить
І береже Вас від біди повсюди.
Нехай несе Вам радість кожна мить
І благодать Господня з Вами буде.

6 лютого відсвяткували 50 років подружнього життя наші дорогі, люблячі, найкращі у світі батьки, дідуся і бабуся – Іван Йосипович і Неля Іванівна Юрочки, жителі м. Турка.

Щиро вітаємо Вас із днем золотого весілля! Дякуємо Вам за безсонні ночі, за доброту і ласку, за виховання і науку, за мудрі поради. Низький Вам уклін і здоров'я ще на багато-багато років! Ми Вами пишаемось, Ви для нас – взірець найкращих батьків у світі. Нехай Господь Бог дарує Вам многая і благая літ!

Живіть не менше як 100 літ,
Не знайте горя, лиха, бід.
Своєю мудрістю Ви нас навчайте,
Порадами завжди допомагайте.
Здоров'я міцного хай Бог Вам зішле,
Сили багато земля Вам дає.
Теплом своїм сонце зігріс,
А доля здійснить усі Ваші мрії.

З любов'ю – дочка Лариса з чоловіком Миколою, син Валерій з дружиною Надією, онуки – Наталія з чоловіком Володимиром, Тарас і Соломія.

Дорогочого чоловіка, батька, дідуся – Василя Федоровича Виджака – жителя м. Турка – з 60-річчям від дня народження, яке він відсвяткував 2 лютого, щиро сердечно вітають: дружина Степанія, син Володимир, невістка Марія, дочка Наталія, зять Степан, онуки Іванка і Ромчик.

Ювілярові вони бажають:
Бажаємо миру, добра, довголіття,
Хай вистачить щастя на ціле століття.

Хай скрізь буде лад: на роботі, в сім'ї,
І радість на серці, і хліб на столі.
Здоров'я міцного, щастя без краю –
Усього найкращого Вам ми бажаєм.
Хай Матінка Божа – Цариця Свята –
Дарує щасливі і довгі літа!

Податкова інформація:

ЗА НЕЗАРЕЄСТРОВАНОГО ПРАЦІВНИКА

доведеться заплатити чималий штраф

З 1 січня 2015 року допуск до роботи працівника можливий лише за умови укладення трудового договору та повідомлення органу фіскальної служби. Про це зазначено в оновленій статті 24 Кодексу законів про працю. Відповідальність передбачена як згідно Кодексу законів про працю (далі – КЗпП), так і згідно Кодексу про адміністративні правопорушення (далі КпАП).

Новою редакцією статті 265 КЗпП передбачено, що юридичні та фізичні особи – підприємці, які використовують найману працю, несуть відповідальність у вигляді штрафу в разі:

- фактичного допуску працівника до роботи без оформлення трудового договору (контракту), оформлення працівника на неповний робочий час у разі фактичного виконання роботи повний робочий час, установлений на підприємстві, та виплати заробітної плати (винагороди) без нарахування та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страху-

вання та податків - у тридцятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, щодо якого скосено порушення (з 01.01.2015р. – 36 540 грн., а з 01.12.2015р. – 41 340 грн.);

- порушення встановлених строків виплати заробітної плати працівникам, інших виплат, передбачених законодавством про працю, більш як за один місяць, виплата іх не в повному обсязі - у трикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення (з

01.01.2015р. – 3654 грн., а з 01.12.2015р. – 4134 грн.);

- недотримання мінімальних державних гарантій в оплаті праці - у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, щодо якого скосено порушення (з 01.01.2015р. – 12 180 грн., а з 01.12.2015р. – 13 780 грн.);

- порушення інших вимог трудового законодавства - у розмірі мінімальної заробітної плати (з 01.01.2015р. – 1218 грн. грн., а з 01.12.2015р. – 1 378 грн.).

Крім цього, змін зазнала і стаття 41 КпАП, в якій тепер прописано, що фактичний допуск працівника до роботи без оформлення трудового договору чи контракту тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ і організацій, незалежно від форми власності, фізичних осіб – підприємців, від 500 до 1 тис. неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 8500 грн. до 17 000 грн.).

Повторне протягом року вчинення такого порушення тягне за собою накладення штрафу на вищевказаных осіб від 1 тис. до 2 тис. неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 17 000 грн. до 34 000 грн.).

Ігор ДЕЦ,
ГДІ Турківського відділення.

Міні-футбол

ЗАВЕРШИЛИ ДРУГЕ КОЛО

Першого лютого у Турківському НВК (нова школа) відбулися поєдинки другого ігрового дня основного турніру чемпіонату району з міні-футболу, організованого сектором молоді та спорту РДА. Ось їх результати: Турка – Ластівка – 22:2; Нижнє Висоцьке – Верхня Яблунька – 10: 6; Бориня – Яблунька – 8: 8; Присліп – Вовче – 7: 3; Турка – Верхня Яблунька – 8:2; Нижнє Висоцьке – Явора – 9: 5; Бориня – Вовче – 10: 2; Верхня Яблунька – Ластівка – 7: 6; Турка – Присліп – 9:4.

Після цих матчів турнірна таблиця має такий вигляд. На першому місці – Турка, яка набрала після п'яти ігор 15 очок. На другому Нижнє Висоцьке (12 очок). На третьому – Присліп (12 очок). Далі йдуть: Бориня (7 очок), Верхня Яблунька (6 очок), Явора (4 очки), Ластівка (0

очок), Вовче (0 очок). Але варто взяти до уваги те, що команди с. Присліп та смт. Бориня зіграли, порівняно з іншими, на одну гру менше. Тож зміни в турнірній таблиці обов'язково будуть.

Кращими бомбардирами після другого ігрового дня є:

О. Бабич (Турка, 24 голи); Р. Дяків (Н. Висоцьке, 21 гол); М. Ільницький (Турка, 21 гол); І. Бренько (Присліп, 18 голів); В. Негір (Н. Висоцьке, 17 голів).

А на 8 лютого заплановано такі поєдинки: Турка – Н. Висоцьке; Бориня – Присліп; В. Яблунька – Явора; Вовче – Ластівка; Турка – Бориня; Н. Висоцьке – Присліп; В. Яблунька – Вовче; Явора – Ластівка; Н. Висоцьке – Бориня.

Після завершення третього ігрового дня кращі команди, які взяли участь у чемпіонаті району з міні-футболу, отримають нагороди. Також будуть нагороджені гравці у таких номінаціях: кращий воротар, кращий бомбардир та кращий гравець.

Володимир БАБИЧ.

Служба 101

ВЧАСНО ЛІКВІДУВАЛИ ЗАЙМАНЯ

У понеділок, о 12 год. 21 хв., до рятувальників надійшло повідомлення, що загорілася господарська будівля в с. Яворів. Як повідомляє на своєму сайті Головне управління ДСНС у Львівській області, вогнеборці за лічені хвилини прибули на місце події, і таким чином їм вдалося ліквідувати займання.

Вогонь знищив дах та перекриття, відповідно, на площі 5 м кв. і 4 м кв., та одну тонну сіна. Причину займання будівлі і матеріальні збитки встановлюють.

Наш кор.

Благодійність

ЗДАЮТЬ ПОЖЕРТВИ НА НОВИЙ ХРАМ

На Різдво Христове жителів с. Верхнє спіткало лихо – вогонь повністю знищив столітню церкву Введення до храму Пресвятої Богородиці УПЦ КП. Згоріло все – і церковне майно, і документи, що знаходилися там. Але ж як бути вірним без сяянині? Тому й вирішили розпочати будівництво нової. Уже багато небайдужих людей пожертвували кошти на спорудження церкви у Верхньому. На даний час зібрано майже 90 тисяч гривень.

Особливо щиро вдячна громада с. Верхнє Турківській районній організації ВО «Свобода», за надання допомоги на будівництво храму, в сумі 300 доларів США.

Нехай Господь нагородить вас, шановні меценати та жертводавці, за вашу щедрість і добро, міцним здоров'ям, дарує свою опіку і благословення.

Григорій ГОРБЕЙ,
Верхненський сільський голова.

Конфліктна ситуація

А віз і досі там...

19 січня цього року на свято Водохреща в нашому місті сталася неприємна подія: на центральному мості (біля ринку) трапилася ДТП, в результаті якої було пошкоджено значну частину поручнів. На місце події були викликані працівники ДАІ, які склали, як нам відомо, аж два протоколи про адміністративне правопорушення на Федитника Олега Івановича.

Та цікаво інше, в той час, коли майже все місто знає, ким було пошкоджено міст, а сам винуватець цього й не приховує. Турківська міська рада, як виявилося, не знає, хто був винуватцем пригоди. Більше того, на сьогоднішній день навіть не встановлено розмір завданої шкоди.

У відповіді, яку ми отримали на наш запит, Турківська міська рада повідомила, що їм «не відомо, ким і з якої причини було пошкоджено поручні на мості, який знаходиться в центрі міста Турка».

«Розмір завданої шкоди та особа, яка спричинила пошкодження (мосту), міською радою не встановлювалися», - йдеться у відповіді за підписом в. о. голови Оксани Федичашак.

І це при тому, що, як стверджує сам винуватець пригоди, він особисто звертався до представників міської влади з проханням надати йому довідку із зазначенням розміру завданых збитків,

Продається земельна ділянка під будівництво, площею 0,15 га, в м. Турка. Ціна – договірна. Тел.: 0665210047.

Продається 2-кімнатна газифікована квартира в м. Турка (центр, площа Ринок), на першому поверсі, вікнами до центру.

Можливо під офіс або магазин. Ціна – договірна. Тел.: 0679990227 (Лілія).

Продається земельна ділянка з державним актом, площею 0,20 га, з фундаментом під хату та літню кухню в с. Воютичі Самборського р-ну (7 км від м. Самбора), біля центральної дороги.

Недорого. Моб. тел.: 067 949 76 29.

щоб їх відшкодувати.

То чому ж бездіс Турківська міська

рада? Можливо, їм просто незручно брати гроші від сина голови Турківського районного суду? Але ж він такий же громадянин міста, як і всі інші жителі. Тим більше, що він не проти відшкодувати збитки. На ці питання чиновники нам відповіли, що «на той час ще не перебували на своїх посадах». Цікавий факт: якщо на посадах

не перебували, то й питання, відповідно не до них... От вам і тема для роздумів.

Ми готові допомогти Турківській міській раді встановити особу, яка пошищила поручні, та розмір завданої шкоди. Вже на цьому тижні отримаємо документи, які підтверджують, ким саме були поламані поручні, і подамо звернення до Турківської міської ради з вимогою негайно провести експертизу та встановити розмір шкоди і надати цю інформацію Федитнику О.І. для відшкодування. Соромно, коли замість поручнів стоять якісь банальні дошки, і при цьому це всіх задовільняє.

Не може бути такого, що людина відкрито говорить, що є порушником і хоче понести відповідальність, а орган місцевого самоврядування закриває на це очі і стверджує, що йому нічого не відомо.

Для роздумів. У нашому місті нарешті розпочалися давно назрілі і необхідні люстраційні процеси, лавину яких вже нікому не зупинити, і ми маємо в.о. голови, котра зобов'язана такі питання контролювати. Зрештою, є й заступник, який повинен також вникати в роботу міської ради і дбати про добробут і порядок у місті, проте як кажуть в народі: «а віз і досі там ...».

Володимир ХОМИН,
керівник ЛОФ ВГО «Народний антикорупційний нагляд» у Турківському районі.

СПІВЧУВАЄМО

Сільська рада, громада с. Присліп, церковний комітет глибоко сумують з приводу передчасної смерті пароха церкви Різдва Іоана Хрестителя с. Присліп о. Василя Івановича Строгана і висловлюють щире співчуття рідним і близьким покійного.

Колектив, профспілкова організація Мельничненської ЗОШ I-II ст. висловлюють щире співчуття вчителю біології і хімії, заступнику директора школи Марії Антонівні Яворській з приводу великого горя – передчасної смерті чоловіка – Миколи Михайловича.

Колектив працівників Матківського НВК висловлює щире співчуття вчителю початкових класів Оксані Михайлівні Сідак з приводу великого горя – смерті матері.

Колектив гінекологічного відділення Боринської КМЛ висловлює щире співчуття лікарю Добрія Владиславі Віталіївні з приводу тяжкої втрати – смерті сведка.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року. Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2662 Індекс 68486

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

82500, м. Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27.

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка –
Костянтин Малетич.

Відповідальний за випуск –
Володимир Бабич.

R – матеріали рекламного характеру.